

Egy ifjú Dévakíhoz

Végtelen és finom prakriti, aki Brahmát
méhében hordva az eget egységgé zengeti,
te minden dolgok misztikus szintézise, engedj
türelmedbe, Dévakí. Te vagy az anyák védelmezője,
aki várni tanult hercegnőként bebörtönözve,
amíg féltetőred, démontól született Kansza,
egy jóslattól rettegve méhed gyümölcseit
sorban eltiporta, nehogy odavesszen
apádtól elbitorolt trónja. Készenlétben várt
a nyolcadikra, de kicsúszott kezei közül az újszülött,
égbe emelkedő Krisna, az anyagi világ hordozója,
akiben Visnu testesült meg, hogy ne csak a szíveket
lakja. Te öröktől való, lényegedben mindent össze-
tartó, magad vagy a teremtéssel azonos áldozat,
arani, a dörzsölt gally, amely a világot égni engedi.
Te vagy az isteneket szülő, megtestesült Aditi,
a fény, amely a hajnalt és az alkonyt élteti.
Te vagy az alázat, a bölcsesség anyja, a vágó,
amelyből megszülethet a szeretet magja.
A tudás türelme vagy, te fáradhatatlan szó-
forgatag, adj erőt, hogy az legyenek,
aki vagyok, fogadj fiadnak.

Egy ifjú Ixchelhez

Ó, Ixchel, te vagy az élet és a halál ura,
aki a testi szeretetet és gyermekeinket adja,
támasza embernek és minden élőlénynek,
bábáktól szól hozzád vajúdáskor ének.

Kaktuszok szép úrnője, fenséges csatorna,
aki tengerből lett, és égből van otthona,
te hozod el türkiz vizeid az áradások helyén,
és megtisztítod poros arcunk esők idején.

*Ó, Ixchel, te vagy a hold, az éjt betöltő tanú,
tükrödben tündököl aranyhajú Kinich Ahau,
miattad talál a földön nő és férfi egymásra,
hogy az ősoket a kezek kötelékébe zárja.*

*Betegek gyógyítója, a mélység tégelyéből
az égi szférákba törő világfa ágai közül őrzöl
bennünket, s amikor égnek fent a csillagok,
ránk minden ékkő a te szóttésedről ragyog.*

*Ó, Ixchel, te vagy a bölcs, nagylelkű istenanya,
hozzád imádkozom, hogy ha sarkam kígyó marja,
te segíts át a menny felé vezető út próbáján,
és hálaimám hajtást hoz neked a világfakoronán.*